

**IMMACULATE CONCEPTION UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH
ПАРАФІЯ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ**

116 East Illinois Avenue

PALATINE, ILLINOIS 60067-7116

ПАРОХ - FR. MYKHAILO KUZMA – PASTOR

(847) 991-0820 e-mail: frmykhailo@att.net

СОТРУДНИК – FR. YAROSLAV MENDYUK – ASSOCIATE PASTOR

(224) 801-1907 e-mail: ymendyuk@gmail.com

FR. ANDRII KUZNIAK

(312) 614-9225

Web page: icshrine.org

Facebook: Immaculate Conception Ukrainian Catholic Church-Palatine

YouTube: Immaculate Conception Ukrainian Church-Palatine

**НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ВОЗДВИЖЕННЯМ ЧЕСНОГО ХРЕСТА
15 ВЕРЕСНЯ, 2024**

**О. БОГДАН ГЕЛЕТА ЗНІ: У БОРОТЬБІ З ВЛАСНИМ ГРІХОМ
МИ ВИРИВАЄМОСЯ З ТРАГЕДІЇ, ЯКА НАС СПІТКАЛА**

(УРИВКИ ІЗ РОЗМОВИ)

Отець Богдан Гелета провів у російському полоні разом з о. Іваном Левицьким понад півтора року. Незаконно заарештовані окупаційною владою у Бердянську, ці двоє греко-католицьких священників-редемптористів піддавалися тортурам та водночас були свідками страждання інших невинних людей.

Андрій Толстой

Ми запитали у о. Богдана Гелети не про полон, а про його духовний шлях. У досвіді, який священник розкрив у інтерв'ю сайту «Духовна велич Львова», читач може знайти для себе багато корисного.

Отче Богдане, коли до Вас уперше прийшла думка стати священником?

Перша думка... Після 10 чи 11 років життя в монастирі як монаха. В мене не було бажання бути священником. Я коли йшов у монастир, то хотів віддатися Богові в праці, молитві та послуху. А бажання стати священником виникло вже згодом, коли в мене про це запитав о. Михайло Волошин, який був тоді протоігуменом. Він говорив мені деякі речі, які я вже не пригадаю, але це було пов'язано з покликаннями. А потім сказав: «Вирішуй, тобі вже 35 років — чи будеш реалізовувати покликання не тільки монаха, але і священника?» І я думав приблизно ще півтора року.

Що спонукало Вас остаточно прийняти рішення стати монахом?

Я кілька років вагався — йти чи не йти. А що мене спонукало? Це той голос, який я дотепер не можу пояснити, але знаю, що це було покликання і воно все ще триває, бо кожна людина має покликання. І я пішов за цим «голосом» всупереч якійсь логіці, бо можна було будувати собі якусь кар'єру, продовжувати вчитися, щось досягнути в цьому світі. На той час я вже закінчив радіотехнічне училище: дуже любив щось паяти, щось конструювати ще змалку. І вже готував документи в університет в Одесі. Але я розвернувся на 180 градусів, і вибрав собі зовсім інший шлях.

(продовження на ст. 3)

SUNDAY AFTER THE EXALTATION OF THE CROSS

SEPTEMBER 15, 2024

ПОРЯДОК БОГОСЛЖЕНЬ (16го до 22го вересня, 2024) ORDER OF SERVICES (September 16th to 22nd, 2024)

Понеділок – Mon. 16	8:00 A.M.	Sanctification of clergy
Вівторок – Tues. 17	8:00 A.M.	Luba Lukomskyj (B-day) Special Intention – Luba Lukomskyj
Середа – Wed. 18	8:00 A.M.	+Hryhoriy, Natalia, Lewko, Vera, Slawko, Dana, Adrian – L Lukomskyj
	7:00 P.M.	Pytel family
Четвер – Thurs. 19	8:00 A.M.	+Rev. Antin, Antonia, Lewko, Bohdan, Vera – Luba Lukomskyj
П'ятниця – Fri. 20	8:00 A.M.	+Andrea Andres – family Special Intention
Субота – Sat. 21	9:00 A.M.	Pytel family (living and deceased) Special Intention
Неділя – Sun. 22	8:00 A.M.	Sanctification of clergy
	9:45 A.M.	for our parishioners
	11:30 A.M.	Mothers in Prayer
	6:00 P.M.	Intentions of Mother of God

ВАШ ДАР БОГОВІ ТА ПАРАФІЇ – YOUR GIFT TO GOD & PARISH

September 8 / 8 вересня – \$4,276.00

Рождество Богородиці / Nativity of the Mother of God - \$1,481.00

Єпархіяльна Збірка на Пасторальні Потреби / Eparchial Pastoral Office - \$1,096.00

Будівельний Фонд / Building Fund - \$867.00

Кава і вареники / Coffee & varenyky – \$976.00

*Donations can be made on the website or by
Zelle [email:icukrainianchurchpalatine@gmail.com](mailto:icukrainianchurchpalatine@gmail.com)*

GOD'S MERCY TIME AND AGAIN

Meditation: As I was meditating on the sin of the Angels and their immediate punishment, I asked Jesus why the Angels had been punished as soon as they had sinned. I heard a voice: **Because of their profound knowledge of God. No person on earth, even though a great saint, has such knowledge of God as an Angel has.** Nevertheless, to me who am so miserable, You have shown Your mercy, O God, and this, time and time again. You carry me in the bosom of Your mercy and forgive me every time that I ask Your forgiveness with a contrite heart (*Diary*, 1332).

My Prayer Response: Lord Jesus, please help me to know You and Your greatest attribute, Your mercy. Help me to tell Your people of Your compassion and love. As I do, also give me courage to ask Your forgiveness whenever I sin.

(продовження з ст. 1)

На скільки відсотків виправдались Ваші очікування від монашого життя?

Монастир дав мені все. Це я йому мало віддав. Тому виправдалися на 1000 процентів. Ми приходимо в монастир, але ми не покидаємо фізично цей світ, тому далі боремося зі спокусами.

Хто найбільше вплинув на ваше формування як монаха?

Мене скріпили духовні розмови з такими отцями, як Михайло Винницький і владика Филимон Курчаба. Я почав з ними спілкуватися, приїхав сюди, у Львів... Тут поруч з монастирем, через дорогу, є сільський будиночок, де жив владика Филимон Курчаба — там хотіли зробити музей, але не вийшло, і його, здається, передали місту. Ось ці люди, а також о. Микола Волосянко, о. Юрій Потерейко... Багато отців, які були по засланнях, по тюрмах, дали мені ту силу, і я ще більше укріпився.

На Вас найбільше вплинув приклад стійкості, який вони показали в часи переслідування Церкви?

Вони розповідали мені те саме, що я розповідаю вам. Вони говорили про Бога. Про те, що вони чули у своєму серці. Вони були трошки різні, звичайно, але суть одна — вони чули цей «голос» і його реалізовували, відповідали на нього молитвою. Я порівнював свій досвід з їхнім, і це мене ще більше укріпляло.

Ви згадали про боротьбу зі спокусами в монастирі. Що Вам найважче давалось, а, може, й досі дається в монашому житті?

Найважче давалося те, що хотілося мати сім'ю. Хотілося мати дружину, дітей, сім'ю. Це в перші роки. Але воно відійшло, воно абсолютно відійшло. Хоча це були звичайні речі, нормальні прагнення кожної людини, кожного монаха чи монахині. І коли ми йдемо у монастир, ми розуміємо, що жертвуємо своїм нормальним життям для того, щоби перейти в надприродний спосіб служіння Богові. А це не всі розуміють.

Наступне питання і просте, і складне водночас. Ми всі знаємо в той чи інший спосіб, що таке молитва, але кожна людина переживає її по-своєму. І знову ж таки, у 20 років людина молиться інакше, ніж в 50 чи 60. Як Ви молитесь?

Я знаю одне — Бог чує кожну людину. Бог мене чує, як би я не молився. Молитва у мене може бути спонтанна, може бути усна — по правилах, з молитовника — Вечірня, Утреня, Часи, Літургії... Молитва може бути така, що навіть не усвідомлюю, що молюсь: просто серце болить, душа болить, і в тому переживанні й стражданні я вірю і перебуваю з Богом. Молитва різноманітна. Дехто помилково робить з молитви одну форму, але молитва — це щось живе, це постійний зв'язок з Богом; це так, як ми дихаємо повітрям, бо тіло не може жити без кисню, без води... Так само й молитва. Завжди щось людина шукає, чогось прагне, щось планує, і вже у своєму серці зароджує звертання. А якщо це звертання свідоме до Господа, який нас створив — ну тоді це є супер.

Але хтось може сказати, що є народи, які не менше грішні за нас, але у них нема війни. Чому так?

Це якраз і є запитання, на яке в мене немає відповіді. Це те ж саме, що є люди, які живуть відносно щасливо, мають все, але не ходять до храму, не моляться... А чому діти вмирають? Чому недавно сталася трагедія у Львові — батько залишився сам, а сім'я загинула? Я не можу відповісти, і не знаю, хто відповість... Відповіді немає.

Як Ви собі пояснили, чому це сталося з Вами — я маю на увазі Ваш полон і ті всі страждання, які Ви там пережили?

Я думаю, що Господь готував мене, і не тільки мене, до цього шляху. І коли людина йде в монастир, то вона складає обіти, дає клятву послуху. Я думаю, те що сталося — що ми з отцем Іваном попали в полон — це Господь Бог посилає нас до тих людей, які є в полоні, які перебувають у тому середовищі страху, відчаю та смерті. І вони так само скористали з цього і ще скористають. Якщо би Марія не сказала «Так», то ми би не мали того, що зараз маємо —

всі ті благодаті. І ми також вчимося говорити Богові «Так». Ми з отцем Іваном сказали у свій час: «Так», тому залишились із людьми при тому храмі, в тому монастирі у Бердянську. Я так собі роздумував, я би не міг жити — моє серце не було би в спокої, якби я тоді повернувся і десь собі молився при храмі. Я би втратив спокій. А коли я навіть був у в'язниці, то дякував Богові, хоча там були тортури й смерть, але був спокій. Тому що ти віриш, що зробив те, що Господь Бог хоче.

Що би Ви порадили людині, яка пережила якесь горе в своєму житті, і тепер їй важко молитися, довіряти людям, навіть довіряти самій собі?

Я розумію, про що йдеться. Подібні питання ставлять багато людей – в сповідях, при духовних розмовах... Але впоратись із цим дуже просто: потрібно очистити себе від свого власного гріха. І потім та людина почує «голос» Божий, почує в своїй совісті, що їй робити. Опісля вона почне діяти. Якщо ж вона буде в своєму горі постійно себе накручувати, не буде очищувати себе, не буде каятися, не буде давати Богові обіцянки, то вона звідти не вирветься. Які би психологи не були, таку людину не спасуть. Її знищить власне горе.

Всі християни мають цю можливість — піти до сповіді, висповідатися, дати Богові обіцянку. І ось цей процес, від сповіді до сповіді, процес боротьби – він допомагає людині вирватися з того горя. У цій боротьбі з власним гріхом ми вириваємося з тієї трагедії, яка нас спіткала. І Бог дає нам Духа Святого, щоби ми пізнали, що нам робити. Ми тоді навіть розуміємо, чому це сталося.

Що робити людині, яка хоче здатися в боротьбі з гріхом, бо не може його подолати?

Це має стосунок до духовної боротьби. Здебільшого ми самі у цьому винні, бо це ілюзія, що ми не можемо вирватися. Створюючи її, на нас може впливати спокуса і злий дух. Але насправді чому ми не можемо вирватися з того гріха? Бо ми любимо цей гріх. Ми не хочемо його полишати. Це залежить від нашого бажання та нашої мужності. І, повірте, якщо людина сповідається постійно, вона рано чи пізно, з допомогою Бога, перемагає цей гріх, а потім їй відкривається інший гріх, і таким чином людина все більше вглиблюється у свою душу, очищуючи її.

Тільки якщо людина любить гріх, вона не може розвиватися. Повторю: це ілюзія, що я не можу розвиватися — я не хочу розвиватися. Треба сповідатися з того гріха дуже багато разів, і не боятися, коли падаєш — вставати і далі давати обіцянку Богові. Але треба щиро це робити, щоби до наступної сповіді весь цей процес відповідав нашим словам: «Господи, я Тобі обіцяю». Бо на кожній сповіді ми кажемо Богові: «я каюся» і «я обіцяю». Це відповіді на два запитання, які священник задає людині. Якщо цих обіцянок накопичується протягом життя дуже багато, але ми нічого не робимо, то наші сповіді неефективні.

Ваші поради особливо цінні, тому що Ви багато пережили. Що би Ви порадили рідним та близьким тих людей, які зараз перебувають у полоні або пропали безвісті?

Скажу те, що вже говорив. Потрібно спілкуватися з Творцем і очистити себе. Не можу порадити нічого іншого.

ПРОСИМО МОЛИТИСЯ ЗА: о. Андрія Чировського, о.Френка і Сузан Авант, о.Богдана, о. Михайла Кузьму, Миколу Гнатиска, Василя Наняка, Дебі Плішку, Мардж Матвіїв, Любу Чорну, Любу Лукомську, Євгенію Яхнів, Джеккі Мишкієвич, Анну Назар, Наталію Лісову, Левка Сенечка, Любу Кузьму, Джим МекМен, Мирона Добровольського, Марію Бравн, Анну Антонюк, Дану Добровольську, Малі Вайт і за всіх недужих.

PLEASE PRAY FOR: Fr. Andriy Chirovsky, Fr. Frank & Susan Avant, Fr. Bohdan, Fr. Mykhailo Kuzma, Mykola Hnatysko, Wasyl Naniak, Debbie Plishka, Marge Matviuw, Luba Chorney, Luba Lukomskyj, Betty Jachniw, Jackie Myshkiewicz, Anna Nazar, Nataliya Lisova, Leo Senechko, Luba Kuzma, Jim McMahan, Myron Dobrowolsky, Mary Brown, Anna Antoniuk, Donna Dobrowolsky, Molly White and all in need of our prayers.

ОГОЛОШЕННЯ

1. Молимося що тижня за духовенство нашої Епархії. В особливий спосіб молимося цього тижня за отця Ярослава Мендюка.
2. Сьогодні розпочнемо 4ту недільну Божественну Літургію о годині бій вечора. Зможемо обговорити тоді чи краще мати відправу о год. 5йй.
3. Сьогодні представники католицької християнської громади з Єрусалиму та Вифлеєму представляють релігійні вироби ручної роботи з оливкового дерева. У зв'язку з конфліктом вони ще більше залежать від продажу цих товарів, щоб вижити і зберегти віру і християнську присутність на Святій Землі.
4. Організації Охорони Чотирьох Свобід України в Палатайн ласкаво запрошують громаду на свій щорічний Пікнік що відбудеться сьогодні Будуть подані смачні обіди, напої, солодке та кава. Вступ вільний. Початок о 1 год, по Службі Божій.
5. Сьогодні відправлена буде панахида за жертви голодомору 1932-33 при Катедри Покрова Пресвятої Богородиці о 1 годині. Адреса 900 N. Washtenaw Ave., Chicago

ANNOUNCEMENT

1. We pray weekly for the priests of our Eparchy. This week let us pray in a special way for Fr. Yaroslav Mendyuk.
2. Starting this evening we will be celebrating a 4th Sunday Divine Liturgy at 6PM.
3. Today representatives of the Catholic Christian community from Jerusalem and Bethlehem will be displaying handcrafted olive wood religious articles. Due to the conflict they depend even more on the sale of these articles to survive and keep the faith and Christian presence in the Holy Land.
4. The Organizations of the Protection of the Four Freedoms of Ukraine in Palatine cordially invite the community to their annual picnic today. Delicious lunches, drinks, sweets and coffee will be served. Admission is free. Start is at 1 o'clock, after the Divine Liturgy.

BUSTING NEGATIVE CYCLES

Are you caught in a web or cycle of the negative? Was it handed down to you? You know, we inherit or learn various traits from those who have gone before us and those who raised us. It's not all behavioristic: Just as we acquire physical traits, so do we inherit psychological, spiritual, and emotional ones.

It can be an emotion like depression. Dark, dark places. It can be a way of reacting to things. With sudden outbursts! It can be anything from timidity, shyness, and fear to egoism, selfishness, and narcissism (rampant in our YouTube era). Very often, it's hidden pride: viewing others with judgmentalism while not purging our own failings (see today's liturgical reading: "Why do you notice the splinter in your brother's eye, but do not perceive the wooden beam in your own? How can you say to your brother, 'Brother, let me remove that splinter in your eye,' when you do not even notice the wooden beam in your own eye? You hypocrite! Remove the wooden beam from your eye first; then you will see clearly to remove the splinter in your brother's eye.").

As a preacher pointed out, this is often what the Bible calls "iniquity": negative "sinful" prideful wicked traits or cycles that we have not brought upon ourselves but were born carrying.

There are families that can't seem to succeed, that brabble over the smallest matters, wherein there is constant dismay. There are clans where gluttony has run of the house. It may be laziness, procrastination. These are traits that keep getting passed down and that keep us down. It may be a physiological "curse" such as infertility.

And it can go on and on from generation to generation until someone wakes up and steps up to break it (with Jesus).

"I am your Best Friend, as well as your King," Jesus was once quoted by a mystic as saying. "Walk hand in Hand with Me through your life. Together we will face whatever each day brings:

pleasures, hardships, adventures, disappointments. Nothing is wasted when it is shared with Me."

The Lord can wipe all darkness away!

It may not have started with you, a cycle, but it can end with you—and subsequently with your children and grandchildren. Insecurity, bitterness. The negative traits that run in your family should stop once they run into you. Look at the curse on humankind that Christ fractured into pieces.

You can stop the plague.

Break the dysfunction. Break the hebetude with discipline. That is a key to much happiness: discipline. If there is procrastination, get up and *do* it. Do things *now*. If it's overeating, find a challenge and joy in restraining yourself.

"My reasons for allowing these adversities may be shrouded in mystery, but My continual Presence with you is an absolute promise," the Lord might say. The power in you is greater than the power of this fallen world.

Each day, we should ask Christ to be with us for every single thought, word, circumstance, and action. Try that and you'll be amazed at how much better the day goes.

There may still be problems. The day may be filled with them! But you'll handle them in a different way because you'll see them with different eyes and a new spirit. There is *joy* with challenges when they are met with Jesus beside you.

No matter what seems to run in your family—poverty, alcoholism, stubbornness, dishonesty, sickness, even cancer—the cycle can be broken. But first you need to perceive it; you need to recognize it; you need to put away pride.

With discipline, you can make sure the door is always closed to whatever it is. Problems repeat until they are dispelled. It takes prayer, diligence, energy, and more prayer. Pray without ceasing.

Deactivate what is bad. Leave your family blessed.

"Trust Me in the depths of your being. It is there that I live in constant communion with you. Quiet your mind in My Presence. Then you will be able to hear Me bestowing the resurrection blessing: *Peace be with you* and your family."

OUR LADY OF MEDJUGORJE, QUEEN OF PEACE

"Medjugorje is the spiritual center of the world"

Dear Family of Mary!

"Can a blind man guide a blind man? Will not both fall into a pit?" (Lk 6:39)

It seems that spiritual blindness is a grave danger in our lives. We may think we see with the eyes of faith, that we see as Jesus sees. But do we?

Our Lady gave us this message below to challenge us to a true conversion of heart, so that we will begin to see with the eyes of faith:

October 25, 2006

"Dear children! Today the Lord permitted me to tell you again that you live in a time of grace. You are not conscious, little children, that God is giving you a great opportunity to convert and to live in peace and love. You are so blind and attached to

earthly things

and think of earthly life. God sent me to lead you toward eternal life. I, little children, am not tired, although I see that your hearts are heavy and tired for everything that is a grace and a gift. Thank you for having responded to my call."

In Jesus, Mary and Joseph!

Cathy Nolan Mary TV

ПРИГАДУЄМО УСІМ ПАРАФІЯНАМ

Щоб гідно прийняти Святі Тайни парафіянин повинен жити за правилами віри та серйозно приготуватися. Добрі (віддані) парафіяни є ті котрі:

- 1 В неділі й свята беруть участь в Святій Літургії
- 2 Жертвують час, таланти і матеріально підтримують парафію
- 3 Вписалися до парафії
- 4 Знають загальні правди й молитви нашої віри

A REMINDER TO ALL PARISHIONERS

Reception of the Sacraments requires the committed practice of the faith and serious preparation. Committed parishioners are those who:

1. Attend Divine Liturgy on Sunday's and Feast Days
2. Give of their time, talents and financial resources
3. Have enrolled in the parish
4. Know and understand the basic prayer and tenets of our faith